

... може дуже швидко трансформуватися в ненависть до тілесності. Християнська віра, натомість, ... зважала людину єднісно-двоїтим буттям, в якому дух і матерія переплітаються, набуваючи ... ще більшої шляхетності. Так, ерос бажає нас піднести «в екстазі» до Божественного, вивести ... за наші власні межі, і саме для цього потрібен шлях піднесення, зречення, очищення і цілення

Отже, «ерос» позначає «земну» любов, а «агапе» позначає любов, яка ґрунтується на вірі і ... нею. Часто ці два поняття протиставляють як любов «низхідну» і любов «висхідну», які ... ніколи не можуть бути цілковито відокремленими одне від одного. Вони знаходять свою ... єдність в одній реальності любові. Навіть якщо первісно любов-ерос є передусім ... єдиною, висхідною – яка приваблює обіцянкою великого щастя, – то в міру наближення до іншої ... дедалі менше зосереджуватиметься на собі, шукатиме щастя для іншого, щораз то більше ... вимір агAPE; бо інакше ерос занепаде і втратить самого себе. З ... боку, людина не може жити тільки в любові жертівній, низхідній. Людина не може завжди ... давати, а повинна також отримувати. Той, хто бажає дарувати любов, має і приймати її як дар. ... проте має різні виміри; то один, то другий може виділятися. Там, де, однак, два виміри ... віддаляються один від одного, з'являється обмежена форма любові [1].

ЛІТЕРАТУРА

1. Папа Венедикт XVI. Енцикліка “Deus Caritas est”. – Рим, 2006.
2. Чесельський С. Дошлюбна стриманість. – Львів, 2002.
3. Крившаль Г. Етика статевої та подружнього життя. – Курс лекцій. – Львів, 2006.
4. Чесельський О.В. Християнська етика: Навчальний посібник. – Львів: ЛІ МАУП, 2003. - 174 с.

Ю.М. ПАНИШКО, В.І. КОВЦУН, Р.С. КОЗІЙ ВОДА – ДЖЕРЕЛО ЖИТТЯ ТА ЗДОРОВ'Я ПРОБЛЕМИ ПИТНОЇ ВОДИ (ПОВІДОМЛЕННЯ 3)

Стаття є викладом робіт, присвячених проблемі питної води

Статья является изложением работ, посвященных проблеме питьевой воды

Статья is exposition of the works devoted to the problem of drinking-water

За даними Всесвітньої організації охорони здоров'я (ВООЗ) 80% всіх захворювань в світі ... з вживанням недоброякісної води.

Забруднення, які отруюють воду, можуть викликати як гострі захворювання, так і бути ... сповільненої дії” (хвороби костей, нирок, навіть порушення генетичного апарату), що ... відбивається на майбутніх поколіннях.

На сьогодні для людського організму найважливішими критеріями якості питної води є:

- 1) чистота води – мінімальна кількість шкідливих домішок, бактерій, хлормістких ... важких металів;
- 2) мінералізація – наявність у воді макро- та мікроелементів, які необхідні для здоров'я, ... рідини організму являють собою електроліти, які проводять імпульси;
- 3) жорсткість води – наявність розчинних солей кальцію та магнію, від яких залежить ... взаємодії води з іншими речовинами;
- 4) кислотно-лужний стан (рН) – основні життєві середовища організму (кров, лімфа, ... та спинно-мозкова рідина) мають слаболужну реакцію. Кислотно-лужний стан крові ... в доволі вузьких межах – 7,35-7,45. При зрушеннях рН в кислу сторону організм ... що веде до розвитку хвороб;
- 5) окислювально-відновний потенціал (ОВП) – здатність води вступати в біохімічні ... ОВП внутрішнього середовища організму в нормі завжди менше 0 і має від'ємне значення ... до -200 мВ). ОВП питної у всіх країнах світу практично завжди більше нуля і має позитивне ...
- 6) поверхневий натяг – чим менше сили поверхневого натягу, тим менше енергії ... організму для розриву молекулярних зв'язків і здійснення взаємодії. Бажаний поверхневий ... складає 45 дін/см (у водопровідної води – 73 дін/см);

- 7) структура води (вся рідина в організмі структурована);
- 8) інформаційна пам'ять води (за рахунок керованої зміни структури води відбувається запис біопольової інформації).

Стандарти води

Чинні "ГОСТ 2874-82 "Вода питьевая. Гигиенические требования и контроль за качеством" та "Санитарные правила проектирования, строительства и эксплуатации хозяйственно-питьевых водопроводов" №458-63 від 06.12.1963 р. слід замінити. Ці норми інформативно старі – одному 25, іншому – 44 роки. За цей період виросло і постаріло покоління. Уже немає такої держави, як СРСР. Уже багато хто й забув, що таке ЦВК та РНК, які 17.05.1937 р. затвердили нормування якості води джерел водопостачання, і на які посилаються два вищезгадані документи.

В середині 90-х років з'явилася надія: були розроблені і затверджені Мініюстром України і Міністерством охорони здоров'я України (№136/1940 від 15.04.1997 р. "Державні санітарні правила і норми"(ДСанПіН) і "Вода питна. Гігієнічні вимоги до якості води централізованого господарсько-побутового водопостачання"[6, с.2].

Розроблені в 1997 р. в Україні державні стандартні правила і норми (СанПіН) не впроваджуються в зв'язку з неготовністю лабораторних баз водоканалів України в повному об'ємі проводити необхідні дослідження. За старим "ГОСТом" (ДЗССТ) вода контролюється лише за 28 показниками, тобто вода з крану безпечна лише за 28 показниками. В СанПіНі показників якості води 56. якщо технологія очищення води не покращиться, то нестандартних проб води стане набагато більше.

СанПіН води 1997 р. повинні були введені в дію в 2005 р. Але багато служб: санепідемстанцій, лабораторії при водоканалах та інші системи моніторингу технічно не відповідають сучасним потребам. Потрібно, за словами фахівців, ще два-три роки для проведення основних баз лабораторій для повної готовності до впровадження СанПіНу.

Екологи відмічають наявність в Україні диспропорції між потужностями водопроводів (25 млн.м³/добу) та каналізаційних очисних споруд (16 млн.м³/добу). Цей дисбаланс веде до потужного забруднення джерел водопостачання.

Радянські стандарти будівництва водопроводів дозволяли виробництво труб з чорних металів без антикорозійного покриття. Вода в таких трубах насичується двохвалентними іонами заліза. При світлі та доступі кисню залізо стає трьохвалентним і випадає в осад у вигляді іржі. При наявності в старих водопроводах свинцевих припоїв в питну воду попадає свинець – одна із найнебезпечніших для здоров'я людини речовина, яка знищує центральну нервову систему у дітей. Внаслідок хлорування води утворюється хлороформ, який є потужним канцерогеном і може викликати рак шлунка, печінки, кишківника, сечового міхура. Небезпечним є миш'як, який сприяє пришвидшенню атеросклерозу та ряду онкологічних захворювань. Наявність солей алюмінію у воді призводить до вимивання з організму солей кальцію, фосфору, заліза, сповільнює засвоєння фтору, що приводить до карієсу зубів, хрупкості костей, блокує роботу печінки, нирок, центральної нервової системи.

В Україні нараховується біля 60000 річок, але 80% водних ресурсів пов'язані з басейном Дніпра, який разом з притоками забезпечує водою біля 35 млн. людей.

На Дніпрі знаходиться біля 50 великих промислових центрів (декілька десятків тисяч виробництв, 4 АЕС, 50 великих зрошувальних систем. Всі вони разом забирають воду з Дніпра і туди ж викидають промислові та каналізаційні відходи. Середня кількість не відповідних нормі проб води централізованого водопостачання складає приблизно 12% за хімічними показниками та 6-7% за мікробіологічними, а в деяких регіонах ці показники в 2-3 рази більші. Деякі дослідники вважають, що альтернативою поверхневим джерелам води можуть бути підземні води з артезіанських свердловин, які збирають воду з глибини 70-100 м.

Екологи вважають, що підземні води знаходяться в ненабагато кращому стані, ніж поверхневі джерела води. Техногенне забруднення ґрунтів хімічними добривами, гербіцидами, пестицидами призводить до засмічення підземних вод.

Особливістю артезіанської води є підвищена жорсткість, великий рівень бактерій та органічних речовин. На превеликий жаль, запаси артезіанської води в Україні обмежені.

Коефіцієнт якості води включає кількість та якість прісної та поверхневої води, наявність устаткування для обробки стічних вод, а також законів проти забруднення оточуючого середовища.

Світовий рейтинг якості води [2, с.45]

№ з/п	Країна	Умовні одиниці
1	Фінляндія	1,85
2	Канада	1,45
3	Нова Зеландія	1,43
4	Велика Британія	1,42
5	Японія	1,32
6	Норвегія	1,31
7	РФ	1,30
8	Корея	1,27
9	Швеція	1,19
10	Франція	1,13
34	Польща	0,37
41	Латвія	0,15
69	Молдова	-0,22
77	Киргизстан	-0,28
95	Україна	-0,47

Джерела води

1. Водопровідна вода. У воді можуть знаходитися бактерії, віруси, паразити, а також продукти життєдіяльності. У воді містяться іони важких металів (мідь, свинець, кадмій, ртуть, цинк, нікель), які дуже шкідливі для здоров'я.

Вплив на спадковий апарат іонів важких металів мають три основні особливості:

- 1) мутація числа хромосом в ядрі клітини;
- 2) мутація хромосомних структур;
- 3) мутація ДНК.

Токсикологічний вплив важких металів: спадкові серцево-судинні, онкологічні, психічні захворювання.

У воді містяться розчинені органічні речовини, серед яких найбільш шкідливими є гербіциди, пестициди, фенол, бензол. Одним із розповсюджених методів знезараження води є хлорування. Хлор не лише вбиває мікроорганізми, але й вступає в хімічні реакції з іншими речовинами і утворює шкідливі для організму сполуки, він присутній у вигляді вільного хлору і зв'язаний по різкому запаху. Також міститься велика кількість 2-х та 3-х валентного заліза, яке є сильним окислювачем. Водопровідна вода містить солі Ca, Mg, Na, K, які у великих дозах шкодять здоров'ю. Водопровідну воду вживати не можна!

2. Пляшкова вода. Споживають дуже обережні люди, які дбають про своє здоров'я. На жаль, не завжди впевненості в тому, що якість такої води відповідає санітарно-гігієнічним стандартам. Воду з джерел спочатку очищують, потім роблять мінералізацію. Деякі виробники води взагалі не вказують на етикетках характеристики води. Краще купляти воду в скляній тарі, ніж в пластиковій.

3. Питна вода джерельна. Для доброго аналізу води тільки за хімічним складом потрібно провести біля 50 досліджень, не рахуючи бактеріологічних. Вряд чи СЕС може собі дозволити розкіш проводити раз в місяць оцінювати якість води з кожного джерела.

4. Питна вода з артезіанської свердловини. Це вода, яка містить різні мінеральні речовини, кількість яких залежить від породи, де знаходиться ця вода. В будь-якому випадку таку воду треба

доводити до якості питної води. Потрібно не забувати, що в зв'язку з наявністю багатьох несанкціонованих свердловин в підземні води можуть попадати продукти технічного виробництва високотоксичні відходи, радіоактивні речовини і т.п.

Таблиця 2

Порівняння норм контролю якості питної води (мг/л)

Показники якості	“ГОСТ” 2874-82 Р. СРСР	СанПіН136/1940 1997 р. Україна	СанПіН Росія	ВООЗ	ЄС
Каламутність	1,5	0,29	1,5	2,9	10
Окислюваність	Не норм	4	5	-	-
Жорсткуватість	7,0	7,0	7,0	-	-
pH	6-9	6,5-8,5	6-9	6,5-8,5	6,5-9,5
Алюміній	0,5	0,2	0,5	0,2	0,2
Сульфати	500	250	500	250	250
Хлориди	350	250	350	400	(-25)
Хлороформ	Не норм	60	200	200	-
Пестициди	Не норм	0,0001	2	2	0,0001
Миш'як	0,05	0,01	0,05	0,01	0,01
Свинець	0,03	0,01	0,03	0,01	0,01
Марганець	0,1	0,1	0,1	0,1	0,05
Залізо	0,3	0,3	0,3	0,3	0,2
Цинк	5	-	5	3	(0,1-5,0)
Ртуть	0,0005	-	0,0005	0,001	0,01
Нітрати	3,3	-	3,0	3,0	0,1
Ціаніди	0,035	-	0,035	0,07	0,05
Хром (+6)	0,05	-	0,05	0,05	0,05

Способи знезараження на очистки води.

1. Відстоювання води. фракційна очистка води, “розтала вода”. Застосовуються ці методи очистки, щоб покращити якість водопровідної води: зменшити кількість хлору, різних зависів: мулу, піску, іржі. Але ці методи не вирішують питання гігієнічної чистоти води. Технологія приготування “розталої води” полягає в тому, що під впливом холоду спочатку замерзає чиста вода, а більшість шкідливих сполук залишається в розчині у вигляді зависів, які легко видалити. Розтала вода структурується, в ній зменшується поверхневий натяг. На жаль, ці якості зберігаються лише протягом 2-3 годин після розморожування. В таку воду потрібно добавляти мікроелементи.

2. Кип'ятіння води. При цьому гинуть більшість мікроорганізмів, зростає концентрація солей важких металів, частково руйнуються корисні речовини – солі кальцію, магнію (залишаються у вигляді накипу на стінках посудини). Краще пити гарячу воду, а не кип'ячену.

3. Дистиляція води. Дистиляція в домашніх умовах не вирішує проблеми бактеріального забруднення. При споживанні дистильованої води з організму активно “вимиваються” потрібні мікроелементи. Нестача мінеральних солей погіршує діяльність серцево-судинної системи, негативно впливає на стан кісткової системи, зокрема зубів. В кінцевому результаті це призводить до порушення обміну речовин, імунodefіциту, гіпоксії тканин. В окремих випадках дистильовану воду короткочасно застосовують при подагрі, артритах деяких захворювань нирок. Макро- і мікроелементи, які знаходяться у воді в іонному стані, ефективніше засвоюються організмом.

4. Сріблення води. Срібло – метал небезпечний. В російських санітарних нормах (СанПіН 2.1.4.559-96 “Вода питна”) сріблу наданий клас безпеки 2, тобто дуже небезпечна речовина. Іони срібла вбивають не всі бактерії, віруси, тобто мають бактеріостатичний ефект. Сріблена вода застосовується для зберігання води з доброю мікробіологічною якістю (концентрація срібла 50 мкг/л).

Паралелі між срібленою водою та “святою водою” несумісні. Срібло тут не причому. У випадках освячення води хрестом має місце інформаційно-енергетичний вплив на воду, що суттєво змінює її хімічні і фізичні властивості. Дослідження вчених-біологів з Інституту біофізики клітин (м. Пушкіно) показали, що надвисокочастотні випромінювання негативно впливають на структуру води. У воді, обробленій НВЧ, білок розкладається на 4-5 фракцій, що дуже небезпечно для живого організму. В крові (81%) білок повинен працювати і як фермент, а при розпаді він перестає

визначити свої функції. Тут є про що подумати споживачам їжі, яку розігрівають в мікрохвильових печах.

Дослідження, проведені на біофакультеті МДУ (м. Москва) показали, що у воді, обробленій електричним струмом або магнітним полем, гинуть інфузорії-споростоми. Нерозумне використання біокоректорів для зміни властивостей питної води може принести велику шкоду таким "споживачам" в майбутньому.

Фільтри для очистки води.

Більшість фільтрів, які використовуються в побуті працюють на сорбційному принципі. В якості сорбентів часто використовують активоване вугілля, іонообмінні смоли та інші речовини.

Існують три традиційні методи очистки води: механічний, іонообмінний, сорбційний.

Механічний спосіб фільтрації найбільш давній спосіб очищення води, коли воду пропускали через тканину (в теперішній час через марлю).

Цей метод має потужні недоліки: працює не вся поверхня тканини, падає швидкість фільтрації в зв'язку з тим, що верхні шари тканини швидко засмічуються домішками і не пропускають воду до середніх та нижніх шарів. Необхідність зменшити чарунки мережа тканини для підвищення якості фільтрації, створення в малому об'ємі фільтру великої робочої поверхні, залежність швидкості фільтрації від щільності фільтруючого матеріалу та тиску води, швидке вичерпання фільтру (вичерпання його ресурсу), необхідність розпізнання часу засмічення фільтру (або зміна новим фільтром або можливість регенерації старого фільтру). В якості фільтруючого матеріалу використовують поліпропіленове волокно у вигляді блоку-картриджу, який підлягає заміні після вичерпання ресурсу. Метод механічної фільтрації складається з 3-х груп:

1) два класи макрофільтрації (затримується 95% частинок розмірами 15-50 мкм та понад 50 мкм);

2) два класи мікрофільтрації (затримується 95% частинок розмірами 0,5-5 мкм та 5-15 мкм);

3) ультрафільтрація (затримується 95% частинок розмірами 0,2-0,5 мкм).

Таким чином, механічний фільтр, здатний затримувати великі і дрібні частинки зависі, бактерії та великі органічні молекули, крім газів, металів, хлорорганічних сполук.

Макрофільтрація використовується в передфільтрах, патрони яких вставляються у відповідну трубу на вході її до квартири (оптимальний розмір пор – 5 мкм). В системі доочищення води в квартирі перед краном встановлюють 2 картриджа з порами розміром 5 мкм та 0,5-1 мкм.

В практиці застосовують фільтри, які працюють з урахуванням явища осмосу та зворотного осмосу.

В плівці-мембрані товщиною до 0,1 мм між молекулами будуть отвори-пори, які в стані пропускати невеликі молекули H_2O . Такі мембрани виготовляють з полімерних та керамічних матеріалів і за їх допомогою здійснюють: мікрофільтрацію, ультрафільтрацію, нанофільтрацію, зворотній осмос.

При мікрофільтрації затримуються зависі та бактерії, при ультрафільтрації – зависі, бактерії та великі органічні молекули, при нанофільтрації – зависі, бактерії, віруси, органічні речовини, частинки іони натрію, кальцію, магнію. При зворотному осмосі – пропускаються лише молекули води.

Вчені Центру Біолографії (м. Москва) запропонували фільтр для очищення питної води за допомогою "мікрокапілярної" (МК) мембрани, яка за своєю структурою нагадує білково-ліпідну оболонку клітини живих організмів. Для виготовлення МК мембрани застосовується плівка поліетиленової мембрани (Німеччина), отвори в якій пробиваються на циклічному прискорювачі іонами гелію. За даними виробників на 1 cm^2 поверхні фільтру знаходиться 400-500 млн. мікрокапілярів. Діаметр такого капіляра складає 0,3 мкм. Вода, відфільтрована "мікрокапілярною" мембраною, отримує впорядковану структуру і набуває додаткової водневої зв'язки, тобто стає більш живильною.

Показники ефективності фільтра з “мікрокапілярною” мембраною

	Показники забруднення	Ступінь очистки	Показники забруднення	Ступінь очистки
1	Загальні мікробні домішки	100%	Важкі метали	85%
2	Штам чуми	100%	Алюміній	99,99%
3	Кишкова паличка	100%	Свинець	> 90%
4	Сальмонела	100%	Кадмій	80%
5	Штам холери	100%	Ртуть	> 75%
6	Хлорорганічні сполуки	99,99%	Радіонукліди	> 60%
7	Залізо 2-валентне	99,99%	Пестициди	100%
8	Залізо 3-валентне	99,99%	Нафтопродукти	> 90%
9	Миш'як	90-100%	Каламутність	99%
10	Марганець	76%	Кольоровість	> 99%

Фільтри з мікрокапілярною мембраною застосовуються Міжнародною Федерацією Червоного Хреста, Міжнародними силами МНС при ООН в місцях екологічних катастроф, сертифіковані в РФ, перевірялися в Україні, Фінляндії, США.

Іонообмінний метод фільтрації. Для цього методу застосовують іоніти (іонообмінні смоли або штучні матеріали з такими ж властивостями). Ці властивості полягають, у тому, що іонообмінний матеріал здатний захоплювати з води одні іони, а віддавати у воду “свої” іони. Іонообмінні фільтри використовують для очистки води від катіонів важких металів та пом'якшення жорсткості води. Якщо в іоніт фільтру закласти іони йоду та срібла, то після фільтрації мікрофлора в такій воді перестане існувати.

Електрохімічний метод фільтрації. При проведенні електролізу води об'єм розподіляється на очищену воду та брудну, яка зливається в дренаж. В даному випадку працює електрострум, а не сорбенти. Але цей метод має суттєві недоліки: необхідність регулярно промивати електроди слабким розчином кислоти, неможливість контролю за якістю фільтрації, висока ціна апаратури.

Метод сорбційної фільтрації. Сорбцією називається поглинання розчинених у воді речовин поверхнею твердого сорбента-матеріалу, який наповнює фільтр. Від механічної фільтрації цей процес відрізняється тим, що матеріал механічного фільтру інертний, а матеріал сорбційного – активний, тому що захоплює домішки і утримує їх силами молекулярного притягання. Ефективність такого сорбента буде дуже залежати від його поверхні. Часто для таких цілей використовують активоване вугілля, яке містить величезну кількість пор, в які попадають домішки. Встановлено, що повна поверхня 1 г активованого вугілля може складати 800-1500 м² (!). Сорбційні фільтри видаляють з води хлорорганічні сполуки, важкі метали, зависі, бактерії і деякі віруси. Через деякий час пори сорбента повністю засмічуються, тому фільтр потрібно міняти. Затримані фільтром мікроорганізми розмножуються, продукти життєдіяльності бактерій забруднюють фільтрат, утворюючи так званий “бактеріальний суп”. В більшості фільтрів цього типу відсутня індикація заміни картриджа, а термін безпечного застосування картриджа в наших умовах не відповідає дійсності. Існують багатоступеневі фільтри, які комбінують очистку води із обеззараженням. Але після обеззараження воду потрібно очищати від самих антисептиків. Крім цього, практично всі фільтри, які продукуються

в світі одночасно з очисткою від важких металів, домішок, затримують необхідні солі та мікроелементи.

Надзвичайно важливе значення має швидкість фільтрації. Оптимальний варіант швидкості: 200 мл води в 1 хв. на 100 г вугілля.

Наведені факти постачання населення України питною водою говорять про те, що ми стоїмо на порозі "водної кризи".

ЛІТЕРАТУРА

1. Ахманов М. Вода, которую мы пьем. – М.: ЭКСМО, 2006. – 192 с.
2. Бондарев А., Жданов В. Темные воды // Корреспондент, 2006, 6 мая. – с. 45-48.
3. Бурдикин Б.Е. Вода вернет здоровье. Домашний водолечебник. СПб: Вектор, 2005. – 160 с.
4. Ларина М.М. Лечебные свойства воды. Смотри что пьешь. СПб: Вектор, 2005. – 94 с.
5. Лебедева Е.П., Лебедев В.М., Багиров Э.М., Шарков В.Ф. О применении капиллярных фильтров при работе с космоэнергетическими каналами // Человек и космос, 2004. – №25. – с. 13-22.
6. Ремжин О. Відсутність нормативно-правового визначення поняття "питна вода" унеможливило здійснення державного санітарного нагляду за якістю питної води в Україні // Вісник малозахисних, 2007 (80), 16-31 січня 2007 р. – с.2.

І.І. РАНЦЯ, І.В. ВАНДА, Л.І. КОТИК

СОЦІАЛЬНО-ГЕОГРАФІЧНІ АСПЕКТИ ЗАХВОРЮВАНостІ ДІТЕЙ Львівської області

Стаття присвячена дослідженню захворюваності дітей Львівської області. Увага акцентується на розкритті передумов виникнення захворюваності дітей, аналізі компонентної структури захворюваності, а також територіальних відмінностей її поширення. Здійснено типологію районів і міст Львівської області за поширенням основних видів захворювань дітей.

Статья посвящена исследованию заболеваемости детей Львовской области. Внимание акцентируется на раскрытии предусловий возникновения заболеваемости детей, анализе компонентной структуры заболеваемости, а также территориальных отличиях ее распространения. Проведено типологию районов и городов Львовской области за распространением основных видов заболеваний детей.

The article deals with children diseases in Lviv region. The attention has been paid on factors of children diseases, on analysis of component structure of children diseases, and on territorial differences in spreading of children diseases. Typology of administrative districts and towns of Lviv Region has been made with use of indices that indicate spreading of main children illnesses.

Постановка та актуальність проблеми. Затяжна трансформація господарського комплексу Львівської області загалом та соціальної сфери зокрема, поява різноманітних кризових явищ, зростання соціальних негараздів загострили проблему збереження суспільного здоров'я в регіоні. Сьогодні медико-географічні показники засвідчують зменшення народжуваності та природного приросту населення краю, підвищення смертності, скорочення загальної тривалості життя. За таких обставин набуває актуальності потреба дослідження захворюваності вікової групи дітей, як найбільш вразливої когорти суспільства, що формує його майбутній генетичний фонд та забезпечує подальший розвиток українського соціуму.

Аналіз найновіших досліджень і публікацій. Дослідженню проблем захворюваності дитячого населення присвячені праці демографів С. Пиріжкова та І. Прибиткової (Київ), географів В. Гуцуляк, Г. Кичипоренко, О. Романів, В. Стецюка, Я. Олійника, В. Шевченко, П. Шищенка (Київ), В. Пантилей (Львів), польща), економістів Л. Шевчук та У. Садової (Львів), соціологів А. Островської, В. Пятковського (Вроцлав, Польща), соціальних філософів В. Андрущенко та М. Михальченка (Київ), медиків Н. Смоляр (Львів) тощо. Однак, захворюваність дитячого населення в них розглядається на загальнодержавному рівні й нез'ясованими залишаються її регіональні особливості.

Мета дослідження. Метою дослідження є розкриття територіальних відмінностей захворюваності дитячого населення Львівської області та вивчення впливу соціально-географічних факторів на їх формування.

Методика і методологія дослідження. Дослідження проведено на основі аналізу та синтезу доступної медико-статистичної інформації з проблем захворюваності дитячого населення Львівської